

Slávek Popelka, Husákův a Fialův politický vězeň

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-slavek-popelka-husakuv-a-fialuv-politicky-vezen

Ivan Hoffman

Text 30.9.2024 6 min Přehrát

#Politika

Pronásledování lidí za politické názory je projevem slabosti mocných. Kdo si neumí podporu veřejnosti získat po dobrém, zkouší to po zlém. Režimy se mění, ale nutkání moci kriminalizovat oponenty nikoli. Co se rovněž nemění, je nevelké, ale konstantní promile politických rebelů, které demokracie, ať už lidová anebo liberální, potřebuje, jak se říká, jako prase drbání. A ještě něco se nemění, kam náš pohled do historie dosáhne: Je to zbabělé mlčení těch, kteří jsou politickými procesy zastrašeni, a škodolibá radost kolaborantů s režimem, kteří si v politických procesech libují.

Po dvou měsících na útěku před Fialovou spravedlností někdo nabozoval Slávka Popelku. Policie ho zadržela a dopravila do basy, kam byl na dva měsíce odsouzen za to, že porušil soudní zákaz vstoupit na území Prahy. Pražanům byl Jaroslav Popelka nebezpečný tím, že podněcoval k odstranění ukrajinské vlajky z Národního muzea, za což mu byl vyměřen čtyřměsíční podmíněný trest.

Slávek Popelka je osmašedesátiletý vystudovaný teolog a novinář, který se nebojí veřejně protestovat, když je přesvědčen, že to doba žádá a politici zasluhují. Činil tak za Husáka, kdy byl za kritiku režimu šestkrát uvězněn, a činí tak i za Fialy, kdy je ve vězení poprvé, ale s ohledem na represivní charakter liberální demokracie určitě ne naposledy. Nesdílí totiž myšlenku, že jedinou přípustnou formou demokracie je ta parlamentní, zastupitelská. Svůj náhled, jak se bránit, když se zastupitelskou demokracií zaštiťuje politická mafie, vysvětlil Slávek Popelka takto:

„Shromažďujeme se vždy v neděli na centrálních náměstích našich měst. Až nás bude dostatečný počet, zvolme si nového prezidenta a svěřme mu silné pravomoci včetně té jmenovat ministry a řídit vládu. Toto není v rozporu s tradicemi evropské demokracie. V jedné z jejích kolébek, ve starověkém Římě v dobách republiky, bývalo pravidlem, když hrozilo nebezpečí, svěřit veškerou moc do rukou jednoho člověka. Staří Římané dobře věděli, že než by se v senátu demokraticky dohodli na způsobu obrany, barbaři by už dávno plenili město. Obrazně se dá říci, že naši zemi plení barbaři již dlouho...“
Konstatuje Slávek Popelka.

Demokraté rádi citují prvního československého prezidenta Masaryka, že demokracie je diskuse. To jim ale nebrání stanovit četné výjimky, o čem se nediskutuje. Diskuse o ukrajinských praporech je pak rovnou trestná. Slávek Popelka ovšem není sám, komu se debata na toto téma jeví potřebná. Ukrajina není pouze obětí agrese, ale je rovněž agresorem vůči vlastním občanům, kteří se nesmířili s politickým převratem v roce 2014. Diskuse o vyvěšování ukrajinských praporů by měla zohlednit, že na Ukrajině jsou porušována politická a lidská práva, i práva národnostních menšin. Také je to stát proslulý korupcí. A konečně ukrajinský režim se hlásí k nacistickému dědictví a za národní hrdiny považuje pachatele zločinů proti lidskosti.

Za vrchol nevkusu a pohrdání historií lze pak ukrajinskou vlajku na Národním muzeu považovat i proto, že to byli v srpnu 1968 i ruští Ukrajinci, respektive ukrajinští Rusové, kdo rozstříleli fasádu této budovy. Zde hledejme vysvětlení, proč na protivládní demonstraci lidé skandovali: „Sundejte ten hadr!“ Nicméně bez ohledu na výsledek hypotetického sporu o ukrajinský prapor vévodící Václavskému náměstí je odsouzení Jaroslava Popelky varovným znamením zpolitizování justice.

Politické procesy jsou dvousečným mečem. V roce 2012 byl za vlády Petra Nečase uvězněn řidič autobusu Roman Smetana, který na volební plakáty maloval politikům tykadla. Ke sto dnům vězení ho

odsoudila Markéta Langerová, manželka exministra ODS Ivana Langera. Byl to začátek volného pádu občanských demokratů, které politický vězeň Smetana dokonale zesměšnil. Petr Fiala nyní riskuje, že si hodně lidí řekne: Tohle by se za Babiše stát nemohlo. Slávek Popelka, stejně jako Roman Smetana nikomu neublížil a na rozdíl od něj ani nic nepoškodil. Pouze nemlčel. Je ideálním kandidátem na cenu za občanskou statečnost.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.